

Annika Treutler —Schumann i Sibelius

Estiu al Palau

Dimecres, 13 d'agost de 2025 – 20 h

Sala de Concerts

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Annika Treutler, piano

Jean Sibelius (1865-1957)

Impromptu op. 5/5

Impromptu op 5/6

Esquisse, op. 76/1

Elegiaco, op. 76/10

Humoristischer Marsch, op. 97/4

Etüde op. 76/2

Im alten Heim, op. 74/4

Romance, op. 24/9

Granen, op. 75/5

Valse triste, op. 44

Robert Schumann (1810-1856)

Fantasia en Do major, op. 17

1. Durchaus fantastisch und leidenschaftlich vorzutragen (*Interpretar de manera absolutament fantàstica i apassionada*)
2. Mässig. Durchaus energisch (*Moderat. Amb energia decidida*)
3. Langsam getragen. Durchweg leise zu halten (*Lent i sostingut. Mantenir sempre en un to suau*)

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / András
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Poema

Parla

Com a l'alzinar,
allí on el caçador
atrapa el llapí
amb la llacera,
així l'encalç del mot
que es desdiu del silenci.
L'alenda del món,
el tímid remoreig,
la lesura de no saber-se
al costat de les coses
quan es trenca el caos
i arriba el balbuceig.

Si algú no se'ns adreça,
en allò que *viu* i *és*,
com el coneixerem?

Compartir pa i taula
és estimar els noms,
la conversa, el so
fugaç d'un aleteig
rere el turó feréstec.

Perquè l'amor és una escolta.
I tot ressona i canta.

Som perquè algú
ha parlat.

Lluís Calvo

Del llibre *Talismà*.

Barcelona: LaBreu Edicions, 2017.

Comentari

El piano com a diari íntim

Al llarg de la història, el piano ha estat un confident secret, un espai on els compositors han expressat les seves veritats més íntimes, aquelles que sovint no gosaven dir en veu alta. El programa d'avui proposa obrir dues pàgines singulars d'aquest diari musical: una de profunda, apassionada i romàntica, la de Robert Schumann, i una altra de delicada, breu i introspectiva, la de Jean Sibelius.

Robert Schumann va escriure la seva gran *Fantasia en Do major, op. 17* entre el 1836 i el 1838, un període especialment convuls de la seva vida sentimental. La relació amb Clara Wieck, brillant pianista i notable compositora, passava per moments difícils davant la forta oposició del pare d'ella. Schumann, incapaç de comunicar-li lliurement tot el que sentia, va transformar aquesta *Fantasia* en una mena de carta secreta destinada exclusivament a ella.

L'obra va canviar diverses vegades de nom abans de ser publicada. Inicialment titulada *Dichtungen* (Poemes), anava encapçalada amb uns versos de Friedrich Schlegel que suggerien l'existència d'una melodia secreta per a aquells que escolten atentament. Poc després va rebre un títol més pragmàtic: *Obra per recaptar fons per al monument a Beethoven*. De fet, Franz Liszt, a qui finalment Schumann va dedicar la *Fantasia*, va visitar diverses ciutats europees –entre les quals Barcelona– recaptant fons per a aquest monument, inaugurat a Bonn el 1845. La peça es va publicar finalment el 1839 amb el nom definitiu: *Fantasia per a piano, op. 17*.

Els títols dels tres moviments expressaven estats d'ànim precisos. Al primer moviment Schumann amaga un doble missatge: una subtil citació musical de Beethoven (*An die ferne Geliebte*) i un tendre missatge secret dirigit a Clara Wieck. El segon moviment és una marxa heroica d'una dificultat tècnica enorme, tan exigent, que Franz Liszt, malgrat ser-ne el dedicatari, mai no la va tocar en públic. El tercer moviment tanca l'obra amb una melodia íntima, quasi un murmuri nocturn, tot revelant la calma després de la tempesta emocional dels moviments anteriors.

Al Palau de la Música, aquesta obra ha tingut cites històriques: Emeric von Stefaniai (1914) i Blanca Selva (1925). Especialment significativa és la presència reiterada al Palau d'Emil von Sauer, alumne directe de Franz Liszt, que va interpretar aquesta *Fantasia* en dues ocasions, el 1925 i el 1928, tot connectant així directament amb el destinatari original de l'obra. El 1944, una jove Alicia de Larrocha hi iniciava un vincle inesborrable amb el públic català.

Jean Sibelius, dècades després, escrivia les seves miniatures pianístiques en la tranquil·litat d'Ainola, la seva casa refugi. En moments difícils, aquestes petites peces eren un suport econòmic vital. Així, el piano es convertia novament en espai íntim, en un dietari de confidències escrites amb títols evocadors, com *Romance*, *Granen*, *L'avet* o la famosa *Valse triste*.

Entre aquests dos compositors, separats per gairebé un segle d'història –en què la humanitat veia néixer el telègraf, la fotografia o l'avió–, el piano roman com el vehicle perfecte per a allò que només es pot dir en silenci.

María José Anglés, musicòloga

Biografia

Annika Treutler, piano

Va començar els seus estudis de piano als quatre anys amb Almut Eckels i posteriorment va estudiar amb la professora Renate Kretschmar-Fischer. Va completar-los amb el professor Matthias Kirschnereit, i es graduà amb les màximes qualificacions als vint-i-un anys. Va obtenir el diploma de concert sota la tutela del professor Bernd Goetzke amb el *Concert núm. 2* de Brahms. La seva formació també es va enriquir amb classes magistrals amb Richard Goode, Elisabeth Leonskaja i Leif Ove Andsnes.

L'any 2018, l'«RBB» va descriure Annika Treutler com *“la pianista alemanya menor de trenta anys més interessant”*. El 2020 va rebre el premi Opus Klassik a l'enregistrament de concert de l'any per la seva interpretació del *Concert per a piano* de Viktor Ullmann amb l'Orquestra Simfònica de Ràdio Berlín, sota la direcció de Stephan Frucht. Aquest CD, que també inclou altres obres d'Ullmann, va ser publicat per Berlin Classics el 2020 per commemorar el 75è aniversari de l'alliberament d'Auschwitz. El diari «*Süddeutsche Zeitung*» va elogiar-ne la *“brillantor tècnica i força expressiva, impossible d'ignorar”*, mentre que «*Der Spiegel*» va escriure: *“Treutler interpreta les exigents obres d'Ullmann amb una força i precisió admirables. No defuig l'emoció, però la sentimentalitat li és aliena”*.

La tardor del 2023 Treutler va rebre un altre premi Opus Klassik, aquest cop per una gravació de música de cambra amb obres de Robert Kahn al costat de l'Ensemble Hohenstaufen.

Després del seu debut amb el *Concert per a piano* de Schumann a la Philharmonie de Berlín amb només vint anys, ha actuat amb nombroses orquestres de renom, com la Rundfunk-Sinfonieorchester de Berlín, Orchestre Symphonique de Mont-real, Orquestra Simfònica de la Ràdio de Praga, Filharmònica de Belgrad i Gürzenich Orchester de Colònia. Ha actuat a les principals sales de concerts d'Alemanya (Philharmonie de Berlín, de Múnic i de Colònia) i a escenaris internacionals, com el Wigmore Hall de Londres, Konzerthaus de Viena o Concertgebouw d'Amsterdam. És una convidada habitual del Festival de Verbier i del Festival de Mecklenburg-Vorpommern. Malauradament, el seu debut previst al Carnegie Hall es va haver de cancel·lar a causa de la pandèmia de la covid.

A més de la seva activitat com a solista, Treutler és una destacada intèrpret de música de cambra. Ha col·laborat de manera continuada amb músics com ara Daniel Müller-Schott, Tabea Zimmermann, Jörg Widmann i Julia Hagen.

La seva agenda la temporada 2024-25 inclou actuacions com a solista amb la Badische Staatskapelle de Karlsruhe, Bayerische Kammerphilharmonie i Philharmonische Orchester de Cottbus. Així mateix, una gira amb la violista Sào Soulez Larivière, amb actuacions a ciutats com Amsterdam, Barcelona i Viena. Té previstes noves participacions al Festival de Música de Krzyzowa i al Festival de Mecklenburg-Pomerània Occidental.

Ha estat guardonada en concursos internacionals, com el Concurs Grieg i el Concurs Alemany de Música. Les seves aclamades gravacions inclouen obres de Viktor Ullmann, Robert Kahn, Mendelssohn i Brahms. El seu primer CD amb obres de Schumann es va publicar el 2013.

Annika Treutler és també fundadora del projecte #respondinmusic, centrat en la memòria musical. El 2020 va portar el projecte a escoles, per promoure el diàleg amb alumnes sobre música i història. També col·labora en el projecte Rhapsody in School, que busca inspirar els joves a interessar-se per la música clàssica.

Des del 2018 ha impartit classes a l'Escola Superior de Música Hanns Eisler de Berlín, recentment com a professora convidada, i actualment és professora titular a la Universitat de Música Carl Maria von Weber de Dresden.

També et pot interessar...

Estiu al Palau

Dimecres, 20.08.25 – 20 h

Sala de Concerts

Händel, Schumann, Skriabin i Liszt

Martina Filjak, *piano*

G.F. Händel: *Suite núm. 7, en Sol menor, HWV 432*

R. Schumann: *Faschingsschwank aus Wien, op. 26*

A. Skriabin: *Preludi i Nocturn per a la mà esquerra, op. 9*

F. Liszt: *Réminiscences de 'Lucia di Lammermoor', S. 397*

Preu: 25 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUPO euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

hp **CONTROL**
GROUP

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

RIC NANDO and ELSA PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE FARMACEUTICS DE BARCELONA

DES
Eventi y Spettacoli S.L.

endesa

eurofragance

exea
impact

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ Gandara

Fundació Grup Farmacèutic Salvat

Fundación Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

mitsubishi
ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia

Nestlé

Santander

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeropuertos per a tu

CARDONER
GROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

REIG JOFRE

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SER CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

LA VANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA
RÀDIO

the NEW BARCELONA POST

TMB
Transportes Metropolitanos de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Engineers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas –
María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim
Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré –
Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep
Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura –
Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens
– Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo
Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt –
Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni
Pujol Agenjo – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors
Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

